

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 539

S P R A W O Z D A N I E
KOMISJI GOSPODARKI I ROZWOJU
ORAZ KOMISJI SPRAWIEDLIWOŚCI I PRAW CZŁOWIEKA

**o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy
o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu
grupowym oraz niektórych innych ustaw (druk
nr 437)**

Sejm na 14. posiedzeniu w dniu 26 czerwca 2024 r., zgodnie z art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Gospodarki i Rozwoju oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w celu rozpatrzenia.

Komisje: Gospodarki i Rozwoju oraz Sprawiedliwości i Praw Człowieka po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 11 lipca 2024 r.

wnoszą:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 11 lipca 2024 r.

Przewodniczący
Komisji Gospodarki i Rozwoju

(-) Ryszard Petru

Przewodniczący
Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka

(-) Paweł Śliz

Sprawozdawca

(-) Dorota Marek

Projekt**U S T A W A**

z dnia

**o zmianie ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym oraz
niektórych innych ustaw^{1), 2)}**

Art. 1. W ustawie z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1212) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 409 z 04.12.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 265 z 12.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2854 z 22.12.2023).”;

2) w art. 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustawa ma zastosowanie w sprawach o roszczenia z tytułu odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, z tytułu czynów niedozwolonych, z tytułu odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania umownego lub z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, a w odniesieniu do ochrony konsumentów także w innych sprawach, w tym o stwierdzenie stosowania

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 409 z 04.12.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 265 z 12.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2854 z 22.12.2023).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub o roszczenia związane z ich stosowaniem.”,

- b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c–2e w brzmieniu:

„2c. Roszczenia dochodzone w postępowaniu grupowym w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem mogą być oparte również na tej samej podstawie prawnej.

2d. Wymogu utworzenia grupy i złożenia oświadczeń o przystąpieniu do grupy nie stosuje się do powództw wytaczanych w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów.

2e. Przez ogólne interesy konsumentów rozumie się interes ogółu konsumentów, a w przypadku postępowań w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów – także interesy grupy konsumentów. Przez praktyki naruszające ogólne interesy konsumentów rozumie się działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy niezgodne z przepisami prawa Unii Europejskiej, o których mowa w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającej dyrektywę 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 409 z 04.12.2020, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „dyrektywą 2020/1828”, oraz przepisami je wdrażającymi lub służącymi ich stosowaniu, które to działanie lub zaniechanie narusza lub może naruszać ogólne interesy konsumentów.”;

- 3) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. 1. Wytaczając powództwo w postępowaniu grupowym w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów powód żąda uznania praktyki za naruszającą ogólne interesy konsumentów i nakazania zaniechania jej stosowania, a w przypadku gdy

³⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 265 z 12.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2854 z 22.12.2023.

pozwany zaprzestał stosowania tej praktyki po wytoczeniu powództwa – stwierdzenia zaniechania jej stosowania.

2. Oprócz żądania, o którym mowa w ust. 1, powód może żądać złożenia jednokrotnego albo wielokrotnego oświadczenia w odpowiedniej formie i o odpowiedniej treści o stosowaniu przez pozwanego praktyki naruszającej ogólne interesy konsumentów.

3. W przypadku gdy pozwany zaprzestał stosowania praktyki naruszającej ogólne interesy konsumentów przed wytoczeniem powództwa przepisy ust. 1 i 2 stosuje się, z tym że powód żąda uznania praktyki za naruszającą ogólne interesy konsumentów oraz stwierdzenia zaniechania jej stosowania.

4. Roszczenia, które mogą być dochodzone w związku ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, określają odrębne przepisy.

5. Roszczenia, o których mowa w ust. 1–4, mogą być dochodzone jednym pozwem.”;

4) w art. 2 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w sprawach o roszczenia konsumentów.”;

5) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powództwo w postępowaniu grupowym wytacza reprezentant grupy, a w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem wyłącznie podmiot upoważniony, o którym mowa w art. 46a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 594 i ...), zwany dalej „podmiotem upoważnionym”.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Wytaczając powództwo w postępowaniu grupowym w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów podmiot upoważniony prowadzi postępowanie w imieniu własnym, na rzecz wszystkich członków grupy.

3b. Jeżeli skutki stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów mogą mieć miejsce w różnych państwach członkowskich

Unii Europejskiej, powództwo w postępowaniu grupowym w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem mogą wytoczyć podmioty upoważnione z tych państw członkowskich Unii Europejskiej wpisane do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2020/1828.”;

6) po art. 4 dodaje się art. 4a–4c w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Podmiot upoważniony przed wytoczeniem powództwa w postępowaniu grupowym w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów wzywa przedsiębiorcę do zaniechania stosowania tych praktyk, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Wezwanie ani inne pismo podmiotu upoważnionego kierowane do przedsiębiorcy przed wytoczeniem powództwa nie może obejmować innych żądań lub roszczeń, w tym w szczególności przekazania środków finansowych na jego rzecz lub na rzecz innego podmiotu.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca nie zaprzestał w wyznaczonym terminie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, podmiot upoważniony może wytoczyć powództwo, o którym mowa w ust. 1.

Art. 4b. W przypadku wytoczenia powództwa w postępowaniu grupowym w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów podmiot upoważniony nie jest obowiązany do udowodnienia szkody poniesionej przez konsumentów ani winy pozwanego.

Art. 4c. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w związku z wykonywaniem swoich zadań może wziąć udział w toczącym się postępowaniu grupowym w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona konsumentów. W takim przypadku do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stosuje się odpowiednio przepisy o prokuratorze.”;

7) po art. 5 dodaje się art. 5a i art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. W postępowaniu grupowym w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów podmiot

upoważniony może ustalić w porozumieniu z członkami grupy opłatę w związku z przystąpieniem do grupy.

2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie może przekraczać 5 % wartości dochodzonego przez członka grupy roszczenia pieniężnego, jednak nie może być wyższa niż 2000 zł, a w przypadku roszczenia niepieniężnego wysokość ustalonej opłaty nie może być wyższa niż 1000 zł.

3. Podmiot upoważniony zwraca opłatę, o której mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) odrzucenia pozwu;
- 2) zmiany podmiotu upoważnionego w przypadku, o którym mowa w art. 10aa ust. 5 lub art. 10ab ust. 1.

4. W przypadkach określonych w ust. 3 opłatę zwraca się niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni, licząc odpowiednio od dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o:

- 1) odrzuceniu pozwu;
- 2) zmianie podmiotu upoważnionego na wniosek członków grupy.

5. Jeżeli opłata nie zostanie zwrócona w terminie określonym w ust. 4, członkowi grupy przysługują ustawowe odsetki za opóźnienie.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się, w przypadku gdy powództwo w postępowaniu grupowym w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów wytacza Rzecznik Finansowy.

Art. 5b. Opłata, o której mowa w art. 5a ust. 1, stanowi jedyny koszt, jaki konsument ponosi z tytułu wytoczenia i prowadzenia przez podmiot upoważniony powództwa w postępowaniu grupowym w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów.”;

8) w art. 6:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wskazanie okoliczności, o których mowa w art. 1 ust. 1, a w przypadku roszczeń pieniężnych w sprawach innych niż o roszczenia konsumentów także dokonanie ujednolicenia wysokości roszczeń członków grupy lub podgrupy;”;

b) dodaje się ust. 4–8 w brzmieniu:

„4. W sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów do pozwu należy dołączyć oświadczenia członków grupy o przystąpieniu do grupy oraz umowę podmiotu upoważnionego z pełnomocnikiem, określającą sposób wynagrodzenia pełnomocnika, a w przypadku finansowania podmiotu upoważnionego przez inny podmiot, w tym przedsiębiorcę lub organizację przedsiębiorców, umowę z podmiotem finansującym.

5. W sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów do pozwu należy dołączyć informacje przedstawione przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o których mowa w art. 46d ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, oraz umowę podmiotu upoważnionego z pełnomocnikiem, określającą sposób wynagrodzenia pełnomocnika, a w przypadku finansowania podmiotu upoważnionego przez inny podmiot, w tym przedsiębiorcę lub organizację przedsiębiorców, umowę z podmiotem finansującym.

6. W przypadku, o którym mowa w art. 1a ust. 5, do pozwu należy dołączyć oświadczenia członków grupy o przystąpieniu do grupy, informacje przedstawione przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o których mowa w art. 46d ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, oraz umowę podmiotu upoważnionego z pełnomocnikiem, określającą sposób wynagrodzenia pełnomocnika, a w przypadku finansowania podmiotu upoważnionego przez inny podmiot, w tym przedsiębiorcę lub organizację przedsiębiorców, umowę z podmiotem finansującym.

7. W oświadczeniu o przystąpieniu do grupy, o którym mowa w ust. 4 i 6, członek grupy informuje również:

- 1) czy przystąpił do grupy w innym postępowaniu grupowym wytoczonym przeciwko pozwanemu w związku z tym samym naruszeniem;
- 2) czy wytoczył przeciwko pozwanemu powództwo w związku z tym samym naruszeniem;

3) o sposobie komunikacji z podmiotem upoważnionym.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 5 i art. 1a ust. 5, do pozwu należy dołączyć także odpis wezwania, o którym mowa w art. 4a ust. 1, wraz z dowodem doręczenia.”;

9) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. W postępowaniu grupowym w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem sąd uwzględnia, także jako dowód:

- 1) prawomocną decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaną na podstawie art. 26 ust. 1 albo art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów wobec pozwanego w związku ze stosowaniem tej samej praktyki albo na podstawie art. 23b ust. 1 tej ustawy wobec pozwanego w związku ze stosowaniem we wzorcach umów zawieranych z konsumentami tego samego niedozwolonego postanowienia umownego;
- 2) wydane przez organy innych państw członkowskich Unii Europejskiej prawomocne orzeczenia i decyzje dotyczące stosowania przez pozwanego tej samej praktyki.”;

10) art. 9a otrzymuje brzmienie:

„Art. 9a. W przypadku gdy powodem jest Rzecznik Finansowy lub podmiot upoważniony przepisów art. 8 i art. 9 nie stosuje się.”;

11) w art. 10 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów oraz w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem sąd ustala, czy wytoczone powództwo:

- 1) pozostaje w zakresie zadań statutowych podmiotu upoważnionego;
- 2) dotyczy sektora objętego zakresem działania podmiotu upoważnionego, zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2020/1828, oraz przepisami je wdrażającymi lub służącymi ich stosowaniu.

5. W przypadku ustalenia, że wytoczone przez podmiot upoważniony powództwo pozostaje poza zakresem jego zadań statutowych lub nie dotyczy sektora objętego zakresem działania tego podmiotu upoważnionego zgodnie z

przepisami prawa Unii Europejskiej, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2020/1828, oraz przepisami je wdrażającymi lub służącymi ich stosowaniu, sąd odrzuca pozew.”;

12) po art. 10a dodaje się art. 10aa i art. 10ab w brzmieniu:

„Art. 10aa. 1. W postępowaniu grupowym w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, sąd, na każdym etapie postępowania – w przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do zgodności finansowania podmiotu upoważnionego z warunkami określonymi w art. 46h pkt 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów – ustala, czy finansowanie przez inny podmiot, w tym przedsiębiorcę lub organizację przedsiębiorców, podmiotu upoważnionego, pozostaje bez wpływu na właściwe zapewnienie ochrony interesów konsumentów.

2. Dokonując ustalenia, o którym mowa w ust. 1, sąd bada w szczególności, czy:

- 1) inny podmiot:
 - a) finansuje wytoczone powództwo,
 - b) wpływa na decyzje podmiotu upoważnionego dotyczące wytoczonego powództwa, w tym w zakresie ugody, w sposób sprzeczny z interesami konsumentów objętych powództwem;
- 2) pozwanym jest przedsiębiorca będący konkurentem podmiotu finansującego podmiot upoważniony albo przedsiębiorca, od którego podmiot finansujący podmiot upoważniony, jest zależny.

3. Na wezwanie sądu podmiot upoważniony jest obowiązany do przedstawienia sądowi, w wyznaczonym terminie, informacji dotyczących źródeł swojego finansowania, w tym źródeł finansowania określonego powództwa.

4. W przypadku ustalenia przez sąd, że finansowanie przez inny podmiot podmiotu upoważnionego ma wpływ na właściwe zapewnienie ochrony interesów konsumentów w toczącym się postępowaniu, sąd wzywa, w drodze zarządzenia, podmiot upoważniony do:

- 1) podjęcia w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż miesiąc, stosownych środków, w szczególności do odmowy przyjęcia finansowania, zwrotu lub

zmiany tego finansowania, mających na celu zapewnienie zgodności finansowania tego podmiotu z warunkami określonymi w art. 46h pkt 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz właściwe zapewnienie ochrony interesów konsumentów w toczącym się postępowaniu;

- 2) przekazania w wyznaczonym terminie informacji o podjętych środkach określonych przez sąd zgodnie z pkt 1.

5. W przypadku gdy podmiot upoważniony, w wyznaczonym przez sąd terminie, nie przekazał informacji, o których mowa w ust. 3, lub nie podjął środków, o których mowa w ust. 4 pkt 1, albo nie przekazał informacji o ich podjęciu sąd wzywa, w drodze zarządzenia, podmiot upoważniony do poinformowania każdego członka grupy o ustalonym wpływie finansowania przez inny podmiot na właściwe zapewnienie ochrony interesów konsumentów w tym postępowaniu oraz odrzuceniu pozwu w przypadku niedokonania zmiany podmiotu upoważnionego w terminie 6 miesięcy od dnia wydania tego zarządzenia. Przekazanie informacji członkowi grupy przez podmiot upoważniony następuje w sposób wskazany w oświadczeniu o przystąpieniu do grupy. W zarządzeniu sąd wyznacza termin wykonania nałożonego na podmiot upoważniony obowiązku, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

6. W przypadku gdy nie dojdzie do zmiany podmiotu upoważnionego w terminie, o którym mowa w ust. 5, sąd odrzuca pozew.

7. Sąd przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odpis:

- 1) zarządzenia, o którym mowa w ust. 5;
- 2) postanowienia o odrzuceniu pozwu na podstawie ust. 6 wraz z uzasadnieniem.

Art. 10ab. 1. W przypadku wykreślenia podmiotu upoważnionego z rejestru, o którym mowa w art. 4 pkt 13a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, albo wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2020/1828, sąd zawiesza postępowanie w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, w którym

bierze udział wykreślony podmiot upoważniony, wyznaczając termin na zmianę podmiotu upoważnionego przez członków grupy nie krótszy niż 6 miesięcy.

2. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, sąd odrzuca pozew.”;

13) po art. 10b dodaje się art. 10c w brzmieniu:

„Art. 10c. 1. Sąd odrzuca pozew w przypadku gdy przed wytoczeniem przez podmiot upoważniony powództwa w postępowaniu grupowym w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał wobec pozwanego w związku ze stosowaniem tej samej praktyki, postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa w art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, które obejmuje tożsame zarzuty co pozew, a w chwili wniesienia pozwu postępowanie to nie zostało prawomocnie zakończone.

2. Sąd odrzuca pozew w przypadku gdy przed wytoczeniem przez podmiot upoważniony powództwa w postępowaniu grupowym w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów polegających na stosowaniu we wzorcach umów zawieranych z konsumentami niedozwolonych postanowień umownych, o których mowa w art. 385¹ § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610, 1615, 1890 i 1933 oraz z 2024 r. poz. 653 i ...), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał wobec pozwanego w związku ze stosowaniem przez niego we wzorcach umów zawieranych z konsumentami tego samego niedozwolonego postanowienia umownego, postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, o którym mowa w art. 99b ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, które obejmuje tożsame zarzuty co pozew, a w chwili wniesienia pozwu postępowanie to nie zostało prawomocnie zakończone.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, w przypadku gdy podmiot upoważniony dochodzi roszczeń jednym pozvem zgodnie z art. 1a ust. 5.”;

14) w art. 11 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) informacje o możliwości przystąpienia do grupy przez osoby, których roszczenia mogą być objęte powództwem grupowym, poprzez złożenie reprezentantowi grupy albo podmiotowi upoważnionemu, w oznaczonym terminie, nie krótszym niż miesiąc i nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia ogłoszenia, pisemnego oświadczenia o przystąpieniu do grupy;”;

15) po art. 16 dodaje się art. 16a–16h w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Sąd na pisemny wniosek podmiotu upoważnionego, który uprawdopodobnił roszczenie i zobowiązał się, że uzyskany w ten sposób dowód będzie wykorzystany wyłącznie na potrzeby toczącego się postępowania grupowego, może nakazać pozwanemu lub osobie trzeciej wyjawienie lub wydanie środka dowodowego znajdującego się w ich posiadaniu i służącego stwierdzeniu faktu istotnego dla rozstrzygnięcia.

2. Sąd na pisemny wniosek pozwanego, który zobowiązał się, że uzyskany w ten sposób dowód będzie wykorzystany wyłącznie na potrzeby toczącego się postępowania grupowego może nakazać podmiotowi upoważnionemu lub osobie trzeciej wyjawienie lub wydanie środka dowodowego znajdującego się w ich posiadaniu i służącego stwierdzeniu faktu istotnego dla rozstrzygnięcia.

3. We wniosku wskazuje się ponadto fakt podlegający stwierdzeniu oraz środek dowodowy wraz z jego możliwie dokładnym opisem. W przypadku wniosku obejmującego kilka środków dowodowych jednego rodzaju wskazuje się w szczególności ich rodzaj, przedmiot, czas i miejsce powstania, a także inne istotne cechy umożliwiające identyfikację tych środków.

Art. 16b. 1. Wniosek o wyjawienie lub wydanie środka dowodowego może być rozpoznany na posiedzeniu niejawnym.

2. Przed wydaniem postanowienia sąd wysłuchuje podmiotu, który zgodnie z treścią wniosku znajduje się w posiadaniu środka dowodowego, lub żąda od niego oświadczenia na piśmie.

3. Jeżeli wniosek dotyczy wyjawienia lub wydania przez stronę przeciwną lub osobę trzecią środka dowodowego znajdującego się w aktach sprawy prowadzonej przez organ ochrony konsumentów, w tym organ ochrony konsumentów innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przed wydaniem postanowienia sąd informuje o wniosku ten organ i wyznacza termin,

w którym organ może przedstawić stanowisko co do tego, czy nie zachodzi przesłanka, o której mowa w art. 16c ust. 1 pkt 2.

Art. 16c. 1. Sąd oddala wniosek o wyjawienie lub wydanie środka dowodowego, jeżeli:

- 1) wniosek nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 16a, lub
- 2) wyjawienie lub wydanie środka dowodowego byłoby nieproporcjonalne.

2. Dokonując oceny, czy wyjawienie lub wydanie środka dowodowego byłoby nieproporcjonalne, sąd bierze pod uwagę słuszne interesy stron oraz osoby trzeciej, która według treści wniosku znajduje się w posiadaniu środka dowodowego, a w szczególności:

- 1) zakres, w jakim wniosek o wyjawienie lub wydanie środka dowodowego uzasadniają już stwierdzone fakty i dostępne dowody;
- 2) zakres i koszt wyjawienia lub wydania środka dowodowego, w szczególności dla osoby trzeciej;
- 3) zapobieganie ogólnemu poszukiwaniu informacji, co do których jest mało prawdopodobne, aby miały znaczenie dla postępowania grupowego;
- 4) zakres, w jakim środek dowodowy dotyczy informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa lub inną tajemnicę podlegającą ochronie prawnej na podstawie odrębnych przepisów, w szczególności odnoszących się do osób trzecich, oraz dostępne środki ochrony takich informacji.

3. Jeżeli wniosek dotyczy środka dowodowego znajdującego się w aktach sprawy prowadzonej przez organ ochrony konsumentów, w tym organ ochrony konsumentów innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, dokonując oceny, o której mowa w ust. 2, sąd bierze pod uwagę także to, czy:

- 1) wniosek o wyjawienie lub wydanie środka dowodowego określa precyzyjnie charakter, przedmiot oraz treść środka dowodowego;
- 2) strona, która złożyła wniosek o wyjawienie lub wydanie środka dowodowego, rzeczywiście czyni to wyłącznie na potrzeby postępowania grupowego, w którym złożono wniosek;
- 3) wyjawienie lub wydanie środka dowodowego nie wpłynie negatywnie na skuteczność postępowań prowadzonych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dotyczących naruszenia zbiorowych

interesów konsumentów lub o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone.

Art. 16d. Jeżeli wniosek dotyczy środka dowodowego znajdującego się w aktach sprawy prowadzonej przez organ ochrony konsumentów, w tym organ ochrony konsumentów innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, sąd prowadzący postępowanie grupowe z powództwa podmiotu upoważnionego, może nakazać temu organowi wyjawienie lub wydanie takiego środka tylko wówczas, gdy jego uzyskanie od strony postępowania jest niemożliwe lub nadmiernie utrudnione.

Art. 16e. 1. W przypadku gdy dowód uzyskany w wyniku wyjawienia lub wydania środka dowodowego w postępowaniu grupowym z powództwa podmiotu upoważnionego, zawiera tajemnicę przedsiębiorstwa lub inną tajemnicę podlegającą ochronie prawnej na podstawie odrębnych przepisów oraz jest to niezbędne dla zapobieżenia ujawnieniu takiej tajemnicy, sąd, na wniosek obowiązany do wyjawienia lub wydania środka dowodowego albo z urzędu, może w niezbędnym zakresie ograniczyć, w drodze postanowienia, prawo wglądu do tego dowodu lub określić szczegółowe zasady zapoznawania się z tym dowodem i korzystania z niego, w szczególności ograniczyć lub wyłączyć jego kopiowanie lub utrwalanie w inny sposób.

2. W przypadku zmiany okoliczności, które uzasadniały nakazanie wyjawienia lub wydania środka dowodowego, obowiązany do wyjawienia lub wydania środka dowodowego może żądać uchylenia lub zmiany prawomocnego postanowienia nakazującego wyjawienie lub wydanie środka dowodowego, jeżeli postanowienie to nie zostało jeszcze wykonane.

3. Na postanowienie sądu w przedmiocie wniosku o wyjawienie lub wydanie środka dowodowego lub uchylenie lub zmianę prawomocnego postanowienia nakazującego wyjawienie lub wydanie środka dowodowego, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji stronom a także osobie trzeciej i organowi ochrony konsumentów, w tym organowi ochrony konsumentów innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, obowiązany do wyjawienia lub wydania środka dowodowego.

Art. 16f. Prawomocne postanowienie nakazujące wyjawienie lub wydanie środka dowodowego w postępowaniu grupowym z powództwa podmiotu

upoważnionego stanowi tytuł wykonawczy przeciwko obowiązkanemu do wyjawienia lub wydania środka dowodowego.

Art. 16g. 1. W przypadku gdy w postępowaniu grupowym z powództwa podmiotu upoważnionego strona, w posiadaniu której znajduje się środek dowodowy, lub która może umożliwić jego zabezpieczenie, uchyla się od wykonania prawomocnego postanowienia nakazującego wyjawienie lub wydanie środka dowodowego lub dopuszcza się zniszczenia takiego środka w celu udaremnienia jego wyjawienia lub wydania, sąd może:

- 1) uznać za ustalone fakty, które mają zostać stwierdzone przy pomocy tego środka, chyba że strona, która uchyla się od wykonania tego postanowienia wykaże co innego;
- 2) obciążyć tę stronę obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania w całości lub części, niezależnie od wyniku sprawy.

2. Niezależnie od środków, o których mowa w ust. 1, sąd w postanowieniu może także nałożyć na stronę grzywnę w wysokości do 50 000 złotych.

3. Na postanowienie o nałożeniu grzywny, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.

4. Niezależnie od grzywny nałożonej na podstawie ust. 2, sąd, w celu przymuszenia strony do wykonania prawomocnego postanowienia nakazującego wyjawienie lub wydanie środka dowodowego, w tym postanowieniu może nałożyć na stronę grzywnę w wysokości do 10 000 złotych za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu prawomocnego postanowienia.

5. Na postanowienie o nałożeniu grzywny, o którym mowa w ust. 4, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.

6. W przypadku gdy w postępowaniu grupowym z powództwa podmiotu upoważnionego osoba trzecia, w posiadaniu której znajduje się środek dowodowy, lub która może umożliwić jego zabezpieczenie, uchyla się od wykonania prawomocnego postanowienia nakazującego wyjawienie lub wydanie środka dowodowego lub dopuszcza się zniszczenia takiego środka w celu udaremnienia jego wyjawienia lub wydania, sąd może nałożyć na tę osobę grzywnę w wysokości do 50 000 złotych.

7. Niezależnie od grzywny nałożonej na podstawie ust. 6, sąd, w celu przymuszenia osoby trzeciej do wykonania prawomocnego postanowienia

nakazującego wyjawienie lub wydanie środka dowodowego, w tym postanowieniu może nałożyć na tę osobę grzywnę w wysokości do 10 000 złotych za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu prawomocnego postanowienia.

8. Na postanowienie o nałożeniu grzywny, o którym mowa w ust. 7, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.

Art. 16h. 1. W przypadku gdy strona w postępowaniu grupowym z powództwa podmiotu upoważnionego:

- 1) w złej wierze złożyła wniosek o wyjawienie lub wydanie środka dowodowego lub
- 2) naruszyła ograniczenia dotyczące prawa wglądu do dowodu, zapoznawania się z nim lub korzystania z niego, ustanowione przez sąd zgodnie z art. 16e ust. 1, lub
- 3) wykorzystała dowód w innym celu niż na potrzeby toczącego się postępowania

– sąd pomija dowód uzyskany na podstawie postanowienia nakazującego wyjawienie lub wydanie tego środka dowodowego wydanego na wniosek tej strony.

2. Sąd może w postanowieniu nałożyć na stronę, która dopuściła się zachowania, o którym mowa w ust. 1, grzywnę w wysokości do 50 000 złotych.

3. Na postanowienie o nałożeniu grzywny, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.”;

- 16) w art. 17 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 19a ust. 1.”;

- 17) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Na wniosek co najmniej połowy członków grupy sąd może dokonać zmiany podmiotu upoważnionego. Wniosek powinien wskazywać proponowany podmiot upoważniony oraz zawierać jego oświadczenie o wyrażeniu zgody na prowadzenie postępowania na rzecz członków grupy. Przepisy art. 18 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

- 18) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Członek grupy, którego dotyczy postępowanie grupowe w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne

interesy konsumentów, może, w drodze oświadczenia złożonego przed sądem, wystąpić z grupy w przypadku zawarcia ugody, jeżeli nie zgadza się z jej warunkami – w terminie 2 tygodni od dnia poinformowania go o zawartej ugodzie.

2. W przypadku wystąpienia z grupy przez członka grupy sąd umarza postępowanie w zakresie dotyczącym roszczenia tego członka, a w przypadku wydania wyroku przez sąd pierwszej instancji, sąd drugiej instancji uchyla ten wyrok i umarza postępowanie w zakresie dotyczącym roszczenia tego członka.”;

19) w art. 21 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W razie uwzględnienia powództwa w postępowaniu grupowym w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów sąd w wyroku dodatkowo wyznacza termin wykonania wyroku i nakłada na pozwanego obowiązek poinformowania członków grupy o prawomocnym wyroku i zasądzonych roszczeniach lub zawartej ugodzie.”;

20) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. W sprawach o świadczenia niepieniężne egzekucję zasądanego świadczenia wszczyna się na wniosek reprezentanta grupy albo podmiotu upoważnionego.

2. Jeżeli zasądzone świadczenie niepieniężne nie zostanie spełnione w terminie 6 miesięcy, liczonym od dnia uprawomocnienia się wyroku, a w tym czasie reprezentant grupy albo podmiot upoważniony nie wystąpi z wnioskiem o wszczęcie egzekucji, z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, a także o wszczęcie egzekucji, może wystąpić każdy z członków grupy.”;

21) po art. 23 dodaje się art. 23a–23c w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. W razie uwzględnienia powództwa w postępowaniu grupowym w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów sąd w sentencji wyroku:

- 1) uznaje praktykę pozwanego za naruszającą ogólne interesy konsumentów, nakazuje pozwanemu zaniechanie jej stosowania i wyznacza termin, w którym pozwany ma zaniechać stosowania tej praktyki albo
- 2) uznaje praktykę pozwanego za naruszającą ogólne interesy konsumentów oraz wskazuje termin, w którym pozwany zaniechał stosowania tej praktyki.

2. Sąd w sentencji wyroku, o którym mowa w ust. 1, może również nałożyć na pozwanego obowiązek złożenia jednokrotnego albo wielokrotnego oświadczenia w odpowiedniej formie i o odpowiedniej treści o stosowaniu przez pozwanego praktyki naruszającej ogólne interesy konsumentów. Sąd wyznacza termin wykonania nałożonego obowiązku.

Art. 23b. 1. W przypadku opóźnienia w wykonaniu prawomocnego wyroku wydanego w sprawie o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, sąd w postanowieniu może nałożyć na pozwanego grzywnę w wysokości do 5 000 000 złotych.

2. Na postanowienie o nałożeniu grzywny, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.

Art. 23c. 1. Niezależnie od grzywny nałożonej na podstawie art. 23b ust. 1, sąd, w celu przymuszenia pozwanego do wykonania prawomocnego wyroku wydanego w sprawie o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, w postanowieniu może nałożyć na pozwanego grzywnę w wysokości do 50 000 złotych za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu tego wyroku, nie większej jednak niż 5 000 000 złotych.

2. Na postanowienie o nałożeniu grzywny, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610, 1615, 1890 i 1933 oraz z 2024 r. poz. 653) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 25, str. 399 oraz Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą

dyrektywę 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 409 z 04.12.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 265 z 12.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2854 z 22.12.2023).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.⁴⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 409 z 04.12.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 265 z 12.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2854 z 22.12.2023).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1144, 1532 i 1860) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 409 z 04.12.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 265 z 12.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2854 z 22.12.2023).”;

2) w art. 96 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) podmiot upoważniony, o którym mowa w art. 46a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 594 i ...), w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1429, 1606, 1615, 1667, 1860 i 2760.

interesy konsumentów oraz w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 594) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mającą na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (Dz. Urz. UE L 11 z 14.01.2019, str. 3);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 409 z 04.12.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 265 z 12.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2854 z 22.12.2023).”;

2) w art. 4 po pkt 13 dodaje się pkt 13a i 13b w brzmieniu:

„13a) grupowym postępowaniu krajowym – rozumie się przez to sądowe postępowanie cywilne w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem prowadzone przed sądem Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1212 oraz z 2024 r. poz. ...) z powództwa podmiotu upoważnionego wpisanego do rejestru podmiotów upoważnionych, zwanego dalej „rejestrem”, prowadzonego przez Prezesa Urzędu;

13b) grupowym postępowaniu transgranicznym – rozumie się przez to postępowanie w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem z powództwa podmiotu upoważnionego wpisanego do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez

Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającej dyrektywę 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 409 z 04.12.2020, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), zwanej dalej „dyrektywą 2020/1828”, prowadzone przed sądem albo organem administracyjnym państwa Unii Europejskiej innego niż państwo, w którym podmiot upoważniony został wyznaczony;”;

3) w art. 31 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) wykonywanie zadań w zakresie wyznaczania podmiotów upoważnionych uprawnionych do wytaczania powództw w ramach grupowych postępowań krajowych oraz grupowych postępowań transgranicznych, prowadzenie rejestru oraz przekazywanie Komisji Europejskiej danych objętych rejestrem;”;

4) w art. 32a po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Punkt kontaktowy pośredniczy w przekazywaniu Komisji Europejskiej przez Prezesa Urzędu:

- 1) wykazu podmiotów upoważnionych wpisanych do rejestru, uprawnionych do prowadzenia grupowych postępowań transgranicznych, oraz aktualizacji tego wykazu;
- 2) danych o zakończonych grupowych postępowaniach krajowych i grupowych postępowaniach transgranicznych, w tym o:
 - a) liczbie i rodzaju tych postępowań,
 - b) rodzaju naruszeń będących przedmiotem tych postępowań,
 - c) sposobie zakończenia tych postępowań;
- 3) informacji o zaprzestaniu spełniania przez podmiot upoważniony wpisany do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2020/1828 warunków wpisu do tego wykazu;

⁵⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 265 z 12.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2854 z 22.12.2023.

- 4) informacji o ustalonym wpływie finansowania podmiotu upoważnionego przez inny podmiot na właściwe zapewnienie ochrony interesów konsumentów w ramach toczącego się postępowania grupowego prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym z powództwa podmiotu upoważnionego wpisanego do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2020/1828.”;
- 5) w art. 45 w ust. 2 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
- „9) wytaczania powództw w postępowaniach grupowych w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów oraz w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem, o których mowa w art. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, po uprzednim uzyskaniu wpisu do rejestru.”;
- 6) w dziale V dodaje się rozdział 3 w brzmieniu:

„Rozdział 3

Podmiot upoważniony

Art. 46a. Podmiotem upoważnionym jest podmiot upoważniony wpisany do rejestru oraz podmiot upoważniony wpisany do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2020/1828.

Art. 46b. 1. Podmiot upoważniony wpisany do rejestru jest uprawniony do wytaczania powództw w ramach grupowych postępowań krajowych oraz grupowych postępowań transgranicznych.

2. Podmiotem upoważnionym wpisanym do rejestru, który jest uprawniony do wytaczania powództw w ramach grupowych postępowań krajowych oraz grupowych postępowań transgranicznych:

- 1) na rzecz klientów podmiotu rynku finansowego w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji

Finansowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1809, 1723 i 1843 oraz z 2024 r. poz. 731),

- 2) w sprawach wynikających z umowy o świadczenie usług lub wykonywania czynności na rzecz osoby fizycznej przez instytucję finansową w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 559)

– jest Rzecznik Finansowy.

3. Do Rzecznika Finansowego nie stosuje się przepisów art. 46c pkt 2 lit. h oraz pkt 3, art. 46e ust. 4 zdanie drugie, art. 46f oraz art. 46h–46r.

Art. 46c. Podmiot upoważniony wpisany do rejestru:

- 1) określa w regulaminie zasady wnoszenia i rozpatrywania wniosku o wytoczenie powództwa w ramach grupowego postępowania krajowego oraz grupowego postępowania transgranicznego, w tym zasady finansowania tego postępowania oraz przekazania dokumentów, które dołącza się do tego wniosku;
- 2) udostępnia do wiadomości publicznej w sposób jasny i zrozumiały, w szczególności na swojej stronie internetowej:
 - a) dane kontaktowe, obejmujące nazwę, adres siedziby oraz adres miejsca wykonywania działalności, jeżeli jest inny niż adres siedziby, a także adres poczty elektronicznej tego podmiotu,
 - b) regulamin, o którym mowa w pkt 1,
 - c) numer wpisu do rejestru,
 - d) informacje o sektorach objętych zakresem działania tego podmiotu upoważnionego, zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2020/1828, oraz przepisami je wdrażającymi lub służącymi ich stosowaniu,
 - e) informacje o językach urzędowych, w których jest możliwe złożenie wniosku o wytoczenie powództwa w ramach grupowego postępowania krajowego lub grupowego postępowania transgranicznego lub przystąpienie do postępowania grupowego,
 - f) informacje o prawie wystąpienia z postępowania grupowego i skutkach tego wystąpienia,

- g) informacje o rodzajach opłat i kosztów związanych z udziałem w postępowaniu grupowym w ramach grupowego postępowania krajowego lub grupowego postępowania transgranicznego oraz informacje o ich wysokości i zasadach ich naliczania albo informacje o niepobieraniu takich opłat i kosztów,
 - h) informacje o źródłach finansowania postępowania przez inne podmioty oraz informacje o źródłach finansowania tego podmiotu upoważnionego,
 - i) informacje na temat skutków prawnych danego sposobu zakończenia postępowania grupowego,
 - j) informacje o przesłankach, na podstawie których ten podmiot upoważniony może odmówić wytoczenia powództwa w ramach grupowego postępowania krajowego lub grupowego postępowania transgranicznego,
 - k) informacje o powództwach, jakie zamierza wytoczyć w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych, ze wskazaniem pozwanego oraz rodzajów naruszeń,
 - l) informacje o grupowych postępowaniach krajowych i grupowych postępowaniach transgranicznych, wytoczonych z powództwa tego podmiotu upoważnionego lub prowadzonych z jego udziałem oraz etapie, na jakim postępowania te aktualnie się znajdują, w szczególności o ich zakończeniu,
 - m) informacje o rodzajach naruszeń będących przedmiotem powództw wytoczonych przez ten podmiot upoważniony lub postępowań prowadzonych z jego udziałem w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych;
- 3) posiada opracowane w formie pisemnej zasady należytego reprezentowania konsumentów w grupowym postępowaniu krajowym i grupowym postępowaniu transgranicznym, a także wewnętrzny system kontroli przestrzegania tych zasad, w celu zapobiegania wpływom, o których mowa w art. 46h pkt 5;
- 4) informuje konsumentów objętych grupowym postępowaniem krajowym lub grupowym postępowaniem transgranicznym o wynikach tego

postępowania, w szczególności o odrzuceniu lub oddaleniu powództwa w ramach tego postępowania;

- 5) posiada wewnętrzne regulacje, które są stosowane przez podmiot upoważniony w ramach prowadzonych grupowych postępowań krajowych oraz grupowych postępowań transgranicznych, w tym dotyczące przesłanek, na podstawie których podmiot upoważniony może odmówić wytoczenia powództwa w ramach tego postępowania.

Art. 46d. 1. Podmiot upoważniony wpisany do rejestru przed wytoczeniem powództwa w ramach grupowego postępowania krajowego w przypadku, o którym mowa w art. 1a ust. 1–3 albo 5 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, zawiadamia o tym na piśmie Prezesa Urzędu.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, poza oznaczeniem podmiotu upoważnionego, zawiera informacje o:

- 1) rodzaju powództwa;
- 2) okolicznościach uzasadniających wytoczenie powództwa ze wskazaniem w szczególności:
 - a) opisu naruszenia,
 - b) okresu trwania naruszenia lub posiadanych informacji o okresie trwania naruszenia,
 - c) społecznych, ekonomicznych lub prawnych skutków naruszenia lub posiadanych informacji o takich skutkach,
 - d) przepisów, które zostały naruszone przez przedsiębiorcę, przeciwko któremu pozew ma być skierowany;
- 3) żądaniach pozwu;
- 4) przedsiębiorcy, przeciwko któremu pozew ma być skierowany.

3. W przypadku gdy zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, nie zawiera wszystkich informacji, o których mowa w ust. 2, Prezes Urzędu wzywa podmiot upoważniony do ich uzupełnienia w terminie nie dłuższym niż 14 dni. W przypadku gdy zawiadomienie nie zostanie uzupełnione w terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu, podmiotowi upoważnionemu nie przedstawia się informacji, o których mowa w ust. 4.

4. Prezes Urzędu w związku z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, przedstawia podmiotowi upoważnionemu:

- 1) informację, czy w związku ze wskazanym w tym zawiadomieniu tym samym naruszeniem przez tego samego przedsiębiorcę toczy się postępowanie przed Prezesem Urzędu;
- 2) inne niż określona w pkt 1 informacje istotne z punktu widzenia wytaczanego powództwa.

5. Prezes Urzędu przedstawia podmiotowi upoważnionemu informacje, o których mowa w ust. 4, w terminie 30 dni od dnia złożenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin ten może ulec wydłużeniu do 3 miesięcy.

6. Informacji, o których mowa w ust. 4, nie przedstawia się w przypadku wszczęcia wobec podmiotu upoważnionego przez Prezesa Urzędu postępowania na podstawie art. 46n ust. 1 albo art. 46o ust. 1.

7. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do podmiotu upoważnionego wpisanego do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2020/1828 wyznaczonych do prowadzenia grupowych postępowań transgranicznych w państwach członkowskich Unii Europejskiej innych niż Rzeczpospolita Polska, w przypadku zamiaru wytoczenia przez ten podmiot przed sądem Rzeczypospolitej Polskiej powództwa w ramach postępowania grupowego w przypadku, o którym mowa w art. 1a ust. 1–3 albo 5 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym.

Art. 46e. 1. Podmiot upoważniony wpisany do rejestru sporządza i przekazuje Prezesowi Urzędu sprawozdanie ze swojej działalności w zakresie powództw wytoczonych w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, sporządza się za każdy rok kalendarzowy i przekazuje Prezesowi Urzędu w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego to sprawozdanie dotyczy.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) informacje o liczbie wniosków o wytoczenie powództwa w ramach grupowych postępowań krajowych oraz grupowych postępowań

- transgranicznych, które wpłynęły do podmiotu upoważnionego, ze wskazaniem naruszeń, których dotyczą;
- 2) informacje o liczbie powództw wytoczonych w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych, w tym na podstawie wniosków, o których mowa w pkt 1, oraz sposobach zakończenia tych postępowań;
 - 3) informacje o rodzaju naruszeń i przedsiębiorcach, wobec których zostały wytoczone powództwa w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych;
 - 4) informacje o liczbie wniosków o wytoczenie powództwa w ramach grupowych postępowań krajowych oraz grupowych postępowań transgranicznych, którym nie nadano biegu, wraz ze wskazaniem przesłanek, na podstawie których nastąpiła odmowa wytoczenia powództwa;
 - 5) ocenę skuteczności grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych prowadzonych z powództwa wytoczonego przez podmiot upoważniony, ze wskazaniem przewidywanych sposobów poprawy tej skuteczności;
 - 6) informacje o liczbie, przedmiocie i rozstrzygnięciu skarg i wniosków, które wpłynęły do podmiotu upoważnionego w związku z wytoczonymi powództwami.

4. Jeżeli podmiot upoważniony nie przekazał sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, lub przekazane sprawozdanie nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 3, Prezes Urzędu wzywa podmiot upoważniony do przekazania lub uzupełnienia tego sprawozdania w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. W wezwaniu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, Prezes Urzędu poucza podmiot upoważniony, że nieprzekazanie lub nieuzupełnienie tego sprawozdania w terminie spowoduje wszczęcie przez Prezesa Urzędu postępowania, o którym mowa w art. 46n ust. 1.

Art. 46f. 1. Zadania podmiotu upoważnionego wpisanego do rejestru mogą być finansowane w szczególności ze środków pochodzących:

- 1) z opłat pobieranych od konsumentów, według zasad określonych w regulaminie, o którym mowa w art. 46c pkt 1;

- 2) wpłat od przedsiębiorców, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 46h pkt 5.

2. W przypadku finansowania zadań podmiotu upoważnionego ze środków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podmiot upoważniony zawiera z przedsiębiorcą lub grupą przedsiębiorców, finansującymi te zadania umowę, w której określa wysokość wynagrodzenia przedsiębiorcy lub grupy przedsiębiorców. Wynagrodzenie to nie może być wyższe niż 30 % kwoty zasądzonego roszczenia na rzecz powoda w postępowaniu grupowym w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów prowadzonym na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym.

3. Finansowanie zadań podmiotu upoważnionego odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571).

Art. 46g. 1. Rejestr prowadzi Prezes Urzędu.

2. Rejestr jest jawny i zawiera:

- 1) nazwę podmiotu upoważnionego, jego zadania statutowe, adres siedziby oraz adres miejsca wykonywania działalności, jeżeli jest inny niż adres siedziby, adres strony internetowej, a także adres poczty elektronicznej tego podmiotu;
- 2) informację o sektorach objętych zakresem działania podmiotu upoważnionego, zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2020/1828, oraz przepisami je wdrażającymi lub służącymi ich stosowaniu.

Art. 46h. O wpis do rejestru może ubiegać się podmiot, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) jest osobą prawną;
- 2) jego zadaniem statutowym jest działalność na rzecz zapewnienia ochrony interesów konsumentów zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2020/1828, oraz przepisami je wdrażającymi lub służącymi ich stosowaniu;

- 3) prowadzi niezarobkową działalność na rzecz ochrony interesów konsumentów co najmniej 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o wpis do rejestru i daje rękojmię właściwego prowadzenia tej działalności;
- 4) nie jest objęty postępowaniem upadłościowym ani nie jest niewypłacalny w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520 oraz z 2023 r. poz. 825, 1723, 1843 i 1860);
- 5) jest niezależny i nie podlega wpływom innych podmiotów, w szczególności przedsiębiorców, które mogłyby odnieść korzyść gospodarczą z wytoczenia powództwa w ramach grupowego postępowania krajowego lub grupowego postępowania transgranicznego, również w przypadku finansowania tego podmiotu przez inne podmioty, i w tym celu posiada ustalone procedury odnoszące się do konfliktów interesów tego podmiotu, podmiotów go finansujących oraz konsumentów;
- 6) udostępnia do wiadomości publicznej w sposób jasny i zrozumiały, za pośrednictwem wszelkich stosownych środków, w szczególności na swojej stronie internetowej, informacje wskazujące, że spełnia warunki, o których mowa w pkt 1–5, oraz informacje o źródłach swojego finansowania, strukturze organizacyjnej, zarządczej i członkostwa, swoich zadaniach statutowych, a także swojej działalności.

Art. 46i. 1. Wpis do rejestru następuje na wniosek podmiotu zawierający:

- 1) nazwę podmiotu, adres siedziby oraz adres miejsca wykonywania działalności, jeżeli jest inny niż adres siedziby, adres strony internetowej, a także adres poczty elektronicznej tego podmiotu;
- 2) dokument potwierdzający spełnianie warunku określonego w art. 46h pkt 1;
- 3) dokumenty dotyczące struktury podmiotu, źródeł i sposobów jego finansowania oraz zasad wynagradzania osób, które działają na rzecz ochrony konsumentów w ramach grupowych postępowań krajowych oraz grupowych postępowań transgranicznych w tym podmiocie oraz informacje o podmiotach, z którymi wiąże ich podległość służbowa albo inny stosunek prawny;
- 4) wewnętrzne regulacje, które będą stosowane przez podmiot w ramach prowadzonych grupowych postępowań krajowych oraz grupowych

postępowania transgranicznych, w tym dotyczące przesłanek, na podstawie których podmiot może odmówić wytoczenia powództwa;

- 5) informację, czy podmiot ten będzie pobierał opłaty związane z udziałem w postępowaniu grupowym, ze wskazaniem rodzaju tych opłat i ich wysokości oraz zasad ich naliczania;
- 6) informację o sektorach objętych zakresem działania podmiotu, zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2020/1828, oraz przepisami je wdrażającymi lub służącymi ich stosowaniu.

2. Do wniosku o wpis do rejestru podmiot dołącza:

- 1) statut;
- 2) dokumenty potwierdzające spełnianie warunków określonych w art. 46h pkt 5;
- 3) oświadczenie, że nie toczy się wobec niego postępowanie upadłościowe oraz że nie jest on niewypłacalny w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe;
- 4) dokument opisujący zasady należytego reprezentowania konsumentów w postępowaniu grupowym i wewnętrzny system kontroli ich przestrzegania, o których mowa w art. 46c pkt 3.

Art. 46j. Wniosek o wpis do rejestru składa się na piśmie w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 46k. 1. Jeżeli z treści wniosku o wpis do rejestru wynika, że wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 46h, Prezes Urzędu wydaje decyzję o odmowie dokonania wpisu do rejestru, w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia złożenia wniosku o wpis.

2. Jeżeli wniosek o wpis do rejestru nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 46i, Prezes Urzędu wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. W przypadku nieuzupełnienia wniosku w wyznaczonym terminie, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 46l. 1. Podmiot upoważniony wpisany do rejestru jest obowiązany informować Prezesa Urzędu o zmianach danych będących podstawą wpisu do

rejestr, o których mowa w art. 46h, nie później niż w terminie 14 dni od dnia wystąpienia tych zmian.

2. Prezes Urzędu niezwłocznie dokonuje zmian danych w rejestrze, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1.

3. Jeżeli z informacji, o których mowa w ust. 1, wynika, że podmiot upoważniony przestał spełniać warunki określone w art. 46h, stosuje się przepis art. 46o.

Art. 46m. Prezes Urzędu wykreśla podmiot upoważniony z rejestru:

- 1) z urzędu – w przypadkach, o których mowa w art. 46n i art. 46o;
- 2) na wniosek podmiotu upoważnionego.

Art. 46n. 1. W przypadku gdy podmiot upoważniony wpisany do rejestru nie wykonuje obowiązków określonych w art. 46c lub art. 46l ust. 1, lub mimo wezwania, o którym mowa w art. 46e ust. 4, nie przekazuje sprawozdania, o którym mowa w art. 46e ust. 1, lub przekazuje sprawozdanie niezawierające informacji, o których mowa w art. 46e ust. 3, Prezes Urzędu wszczyna postępowanie w sprawie wykreślenia tego podmiotu z rejestru i wzywa ten podmiot do wykonania tych obowiązków lub złożenia wyjaśnień w wyznaczonym terminie, nie dłuższym niż 30 dni.

2. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu wydaje decyzję o wykreśleniu podmiotu upoważnionego z rejestru.

Art. 46o. 1. W przypadku gdy podmiot upoważniony wpisany do rejestru przestał spełniać warunki określone w art. 46h, Prezes Urzędu wszczyna postępowanie w sprawie wykreślenia tego podmiotu z rejestru i wzywa ten podmiot do dostosowania działalności do tych warunków lub złożenia wyjaśnień w wyznaczonym terminie.

2. Jeżeli podmiot upoważniony mimo wezwania, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia warunków określonych w art. 46h, Prezes Urzędu wydaje decyzję o wykreśleniu podmiotu upoważnionego z rejestru.

Art. 46p. 1. Postępowanie w sprawie wykreślenia podmiotu upoważnionego z rejestru powinno być zakończone w terminie 4 miesięcy od dnia jego wszczęcia. Przepisy rozdziału 7 w dziale I ustawy z dnia 14 czerwca

1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) stosuje się odpowiednio.

2. Decyzji o wykreśleniu podmiotu upoważnionego z rejestru może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wymaga tego ważny interes konsumentów.

Art. 46q. Od decyzji, o których mowa w art. 46k ust. 1, art. 46n ust. 2 i art. 46o ust. 2, odpowiednio wnioskodawcy lub podmiotowi upoważnionemu służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 46r. 1. Prezes Urzędu co najmniej raz na 5 lat weryfikuje:

- 1) spełnianie przez podmioty upoważnione wpisane do rejestru warunków określonych w art. 46h;
- 2) prawidłowość wykonywania działalności przez podmioty upoważnione wpisane do rejestru, w szczególności przez analizę sprawozdań z ich działalności.

2. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności w razie:

- 1) zgłoszenia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub Komisję Europejską, że podmiot upoważniony wpisany do rejestru uprawniony do prowadzenia grupowego postępowania transgranicznego nie spełnia warunków określonych w art. 46h,
- 2) przekazania przez sąd odpisu zarządzenia lub postanowienia na podstawie art. 10aa ust. 7 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym

– Prezes Urzędu dokonuje weryfikacji, o której mowa w ust. 1, bez zbędnej zwłoki.

Art. 46s. 1. Prezes Urzędu przekazuje Komisji Europejskiej wykaz podmiotów upoważnionych wpisanych do rejestru, uprawnionych do prowadzenia grupowych postępowań transgranicznych zawierający dane objęte rejestrem, o których mowa w art. 46g ust. 2, oraz informacje o każdej zmianie tych danych, w celu umieszczenia ich w wykazie podmiotów upoważnionych prowadzonym przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2020/1828.

2. Prezes Urzędu corocznie przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:

- 1) liczbie i rodzaju zakończonych grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych;
- 2) rodzaju naruszeń będących przedmiotem postępowań, o których mowa w pkt 1;
- 3) sposobie zakończenia postępowań, o których mowa w pkt 1.

3. Na wniosek Prezesa Urzędu sąd lub właściwe organy przekazują niezbędne informacje w zakresie, o którym mowa w ust. 2.

4. Prezes Urzędu przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej informacje o zaprzestaniu spełniania przez podmiot upoważniony wpisany do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2020/1828 warunków wpisu do tego wykazu.

5. Prezes Urzędu przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej informacje o ustalonym wpływie finansowania podmiotu upoważnionego przez inny podmiot na właściwe zapewnienie ochrony interesów konsumentów w ramach toczącego się postępowania grupowego prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym z powództwa podmiotu upoważnionego wpisanego do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2020/1828.

6. Informacje, o których mowa w ust. 1–5, Prezes Urzędu przekazuje Komisji Europejskiej za pośrednictwem punktu kontaktowego.

Art. 46t. Prezes Urzędu umieszcza na stronie internetowej Urzędu adres strony internetowej Komisji Europejskiej, na której publikowany jest wykaz podmiotów upoważnionych prowadzony przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2020/1828.”;

- 7) w art. 99b dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nie wydaje się postanowienia, o którym mowa w ust. 2, w zakresie tożsamym z zarzutami zawartymi w pozwie przeciwko temu samemu przedsiębiorcy w związku ze stosowaniem przez niego we wzorcach umów zawieranych z konsumentami tego samego postanowienia umownego złożonym w postępowaniu grupowym przez podmiot upoważniony w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, o

którym mowa w art. 1a ust. 1, 3 albo 5 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym.”;

8) w art. 101 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nie wydaje się postanowienia, o którym mowa w ust. 2, w zakresie tożsamym z zarzutami zawartymi w pozwie przeciwko temu samemu przedsiębiorcy w związku ze stosowaniem przez niego tej samej praktyki złożonym przez podmiot upoważniony w postępowaniu grupowym w sprawach o stwierdzenie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, o którym mowa w art. 1a ust. 1, 3 albo 5 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym.”.

Art. 6. Do spraw prowadzonych w postępowaniu grupowym wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 7. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z urzędu wpisuje Rzecznika Finansowego do rejestru, o którym mowa w art. 4 pkt 13a ustawy zmienianej w art. 5. Informację o wpisie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przesyła niezwłocznie Rzecznikowi Finansowemu.

Art. 8. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Komisji Europejskiej po raz pierwszy informacje, o których mowa w art. 46s ust. 2 ustawy zmienianej w art. 5, do dnia 26 czerwca 2027 r.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.